

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-00985/2017-ERU
Č. j. 00985-14/2017-ERU

V Ostravě dne 15. října 2018

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. OSR-00985/2017-ERU zahájeném dne 8. února 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, společností **Teplo Přerov a.s.**, se sídlem Blahoslavova 1499/7, 750 02 Praha I - Město, IČO: 253 91 453, zastoupena na základě plné moci ze dne 2. února 2017 [redacted], advokátem, ev. č. ČAK: [redacted], se sídlem [redacted], ve věci podezření ze spáchání 2 správních deliktů dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění účinném do 30. dubna 2014 (dále jen „zákon o cenách“), rozhodl

takto:

Správní řízení vedené Energetickým regulačním úřadem pod **sp. zn. OSR-00985/2017-ERU** zahájené dne 8. února 2017 z moci úřední dle ust. § 46 správního řádu s účastníkem řízení, kterým je společnost **Teplo Přerov a.s.**, se sídlem Blahoslavova 1499/7, 750 02 Praha I - Město, IČO: 253 91 453 (dále jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání 2 správních deliktů podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterých se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách v cenové lokalitě „Přerov – výměňkové stanice“ sjednal a požadoval po svých odběratelích ceny tepelné energie, jejichž kalkulace nebyly v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen, a touto činností nedodržel závazný postup při tvorbě a kalkulaci ceny tepelné energie za kalendářní rok 2013 a kalendářní rok 2014, když

- a) v kalendářním roce 2013 v rozporu s ust. bodu (3.6) v návaznosti na ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2012 ze dne 25. října 2012, k cenám tepelné energie, na stejné úrovni předání tepelné energie pro odběratele Stavební bytové družstvo Přerov, se sídlem Kratochvílova 128/41, 750 02 Přerov I - Město, IČO: 000 53 236, v odběrném místě "Kozlovská 1, 3, 5, Přerov" s kombinovaným ohřevem vody ze solárního systému uplatnil dvousložkovou cenu tepelné energie, a pro odběratele Společenství vlastníků jednotek pro dům čp. 2562, 2561, 2560, 2559 ulice Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově, se sídlem Gen. Janouška 2562/13, 750 02 Přerov I - Město, IČO: 259 09 380, v odběrném místě "Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově"

se stejným kombinovaným ohřevem vody ze solárního systému uplatnil jednosložkovou cenu tepelné energie,

- b) v kalendářním roce 2014 v rozporu s ust. bodu (3.6) v návaznosti na ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie, na stejné úrovni předání tepelné energie pro odběratele Stavební bytové družstvo Přerov, se sídlem Kratochvílova 128/41, 750 02 Přerov I - Město, IČO: 000 53 236, v odběrném místě "Kozlovská 1, 3, 5, Přerov" s kombinovaným ohřevem vody ze solárního systému uplatnil dvousložkovou cenu tepelné energie, a pro odběratele Společenství vlastníků jednotek pro dům čp. 2562, 2561, 2560, 2559 ulice Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově, se sídlem Gen. Janouška 2562/13, 750 02 Přerov I - Město, IČO: 259 09 380, v odběrném místě "Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově" se stejným kombinovaným ohřevem vody ze solárního systému uplatnil jednosložkovou cenu tepelné energie,

se analogicky dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. června 2017,

z a s t a v u j e .

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 8. února 2017 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 správního řádu doručení Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 7. února 2017, č. j. 00985-1/2017-ERU, správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání 2 správních deliktů podle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly sp. zn. 08476/2016-ERU, zahájené podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů.

II. Kontrolní zjištění

Kontrola byla zahájena dne 12. srpna 2016 na základě doručení Oznámení o zahájení kontroly č. j. 08476-1/2016-ERU z téhož dne.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 28. listopadu 2016 Protokol o kontrole č. ██████████, č. j. 08476-21/2016-ERU.

V závěru protokolu bylo uvedeno, že účastník řízení sjednal a požadoval cenu tepelné energie, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, ve znění pozdějších předpisů, resp. cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2012 ze dne 25. října 2012, k cenám tepelné

energie, když porušil závazné podmínky při sjednání ceny tepelné energie a při její kalkulaci stanovené pro dodavatele tepelné energie cenovým rozhodnutím, a to nedodržením ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí tím, že v cenové lokalitě „Přerov – výměňikové stanice“ za rok 2013 pro odběrná místa na stejné úrovni předání tepelné energie. Pro odběratele tepelné energie Stavební bytové družstvo Přerov v odběrném místě „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“ s kombinovaným ohřevem teplé vody ze solárního systému uplatnil dvousložkovou cenu tepelné energie s proměnnou složkou ceny v jednotkové výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH ([REDACTED] Kč/GJ, včetně snížené sazby DPH ve výši 14 %) a stálou složkou ceny v měsíční výši [REDACTED] Kč bez DPH a pro odběratele tepelné energie Společenství vlastníků jednotek pro dům č. p. 2562, 2561, 2560, 2559 ulice Gen. Janoška 13, 15, 17 a 19 v Přerově v odběrném místě „Gen Janoška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ se stejným kombinovaným ohřevem teplé vody ze solárního systému uplatnil jednosložkovou cenu ve výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH ([REDACTED] Kč/GJ, včetně snížené sazby DPH ve výši 14 %).

V případě, že by vůči odběrateli tepelné energie, Stavebnímu bytovému družstvu Přerov v odběrném místě „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“, byly uplatněny stejné cenové podmínky jako u ostatních odběrných míst, včetně jednoho odběrného místa se stejným kombinovaným ohřevem teplé vody se solárním systémem, tak by při skutečně odebraných [REDACTED] GJ zaplatil celkem [REDACTED] Kč bez DPH, což je o [REDACTED] Kč méně, než kolik mu bylo vyúčtováno při dvousložkové ceně tepelné energie.

Dále že účastník řízení při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2014 a jejím vyúčtování za rok 2014 v cenové lokalitě „Přerov – výměňiková stanice“ sjednal nebo požadoval cenu tepelné energie, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, ve znění pozdějších předpisů, resp. cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie, když porušil závazné podmínky při sjednání ceny tepelné energie a při její kalkulaci stanovené pro dodavatele tepelné energie cenovým rozhodnutím, a to nedodržením ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí tím, že v cenové lokalitě „Přerov – výměňikové stanice“ za rok 2014 pro odběrná místa na stejné úrovni předání tepelné energie pro odběratele tepelné energie Stavební bytové družstvo Přerov v odběrném místě „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“ s kombinovaným ohřevem teplé vody ze solárního systému uplatnil dvousložkovou cenu tepelné energie s proměnnou složkou ceny v jednotkové výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH ([REDACTED] Kč/GJ, včetně snížené sazby DPH ve výši 14 %) a stálou složkou ceny v měsíční výši [REDACTED] Kč bez DPH a pro odběratele tepelné energie Společenství vlastníků jednotek pro dům č. p. 2562, 2561, 2560, 2559 ulice Gen. Janoška 13, 15, 17, 19 v Přerově v odběrném místě „Gen Janoška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ s kombinovaným ohřevem teplé vody ze solárního systému uplatnil jednosložkovou cenu ve výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH ([REDACTED] Kč/GJ, včetně snížené sazby DPH ve výši 14 %).

V případě, že by vůči odběrateli tepelné energie, Stavebnímu bytovému družstvu Přerov v odběrném místě „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“, byly uplatněny stejné cenové podmínky jako u ostatních odběrných míst, včetně jednoho odběrného místa se stejným kombinovaným ohřevem teplé vody se solárním systémem, tak by při skutečně odebraných [REDACTED] GJ zaplatil celkem [REDACTED] Kč bez DPH, což je o [REDACTED] Kč méně, než kolik mu bylo vyúčtováno při dvousložkové ceně tepelné energie.

S výše uvedeným protokolem a výsledky provedené kontroly byl účastník řízení prokazatelně seznámen, když tento mu byl doručen dne 29. listopadu 2016 prostřednictvím datové schránky.

Proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokole č. ████████ podal účastník řízení námitky, které Úřad obdržel dne 6. prosince 2016.

Dne 23. prosince 2016 byly námitky účastníka řízení Úřadem vyřízeny, a to přípisem označeným jako Vyřízení námitek proti protokolu o kontrole č. ████████, č. j. 08476-25/2016-ERU, ze dne 28. listopadu 2016, kterým byly námitky účastníka řízení v celém rozsahu zamítnuty.

III. Průběh správního řízení I. stupně

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole Úřad zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníkovi řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 00987-1/2017-ERU ze dne 7. února 2017, doručené účastníkovi řízení dne 8. února 2017, spolu s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 7. února 2017 kontrolní spis, sp. zn. 08476/2016-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 00985-3/2017-ERU.

Dne 17. února 2017 obdržel Úřad přípis zástupce účastníka řízení označený „Vyjádření k oznámení o zahájení správního řízení se společností Teplo Přerov a.s.“, zařazený pod č. j. 00985-4/2017-ERU, ve kterém účastník řízení uvedl, že si není vědom žádného porušení zákona o cenách, jeho postup spočívající v tom, že pro dvě různá odběrná místa sjednal v jednom případě tzv. jednosložkovou cenu, tzn. pro odběratele Společenství vlastníků jednotek pro dům čp. 2562, 2561, 2560, 2559 ulice Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově, se sídlem Gen. Janouška 2562/13, 750 02 Přerov I - Město, IČO: 259 09 (dále jen „SVJ v Přerově“), v odběrném místě „Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově“, a pro druhé odběrné místo odběratele Stavební bytové družstvo Přerov, se sídlem Kratochvílova 128/41, 750 02 Přerov I - Město, IČO: 000 53 236 (dále jen „SBD Přerov“), v odběrném místě „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“ dvousložkovou cenu tepelné energie, mělo věcné odůvodnění a zcela jistě nelze tvrdit, že by obě odběrná místa byla zásadně srovnatelná.

Dále dle účastníka řízení Úřad v dosavadním průběhu řízení zcela přehlíží skutečnost, že odběratel SVJ v Přerově nikdy nepožádal účastníka řízení o uzavření písemné dohody podle ustanovení § 77 odst. 4 energetického zákona, jako držitele licence na rozvod tepelné energie, spočívající v možnosti zřídit a provozovat náhradní či jiný zdroj tepelné energie, který by byl propojen s rozvodným tepelným zařízením nebo může ovlivnit jeho provoz, teplonosnou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry. Se zdůvodněním, které je popsáno ve „vyřízení námitek proti protokolu o kontrole č. ████████“ ze dne 23. prosince 2016 se účastník řízení neztotožnil, neboť zařízení odběratele tepelné energie může ovlivnit provoz rozvodného tepelného zařízení držitele licence, teplonosnou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry. Z výše uvedeného je nutné mít uzavřenou písemnou dohodu.

Účastník řízení také poukazuje na své námitky ze dne 6. prosince 2016 směřované proti protokolu o kontrole č. ████████ ze dne 28. listopadu 2016, že v letech 2011 až 2015 byla pro odběratele SVJ v Přerově kalkulována jednosložková cena právě z důvodu, že nedošlo k uzavření písemné dohody s odběratelem dle zmiňovaného ust. § 77 odst. 4

energetického zákona. Navíc účastník řízení zde vyjádřil pochybnosti ohledně funkčnosti solárního ohřevu, jelikož se odběr tepelné energie na ohřev teplé vody nesnížil. V tabulce, kterou účastník předložil, opětovně vyčíslil spotřebu tepla v letech 2009 až 2015 na ohřev teplé vody pro odběratele SVJ v Přerově, ze které je dle účastníka řízení zřejmé, že ani po instalaci zařízení na solární ohřev se odběr tepelné energie od účastníka řízení prakticky nijak nezměnil, ale spíše se navýšil.

Účastník řízení nadále trvá na svém stanovisku, že v dané době jedině odběrné místo Kozlovská 1, 3, 5, Přerov, odběratele SBD Přerov mělo řádně uzavřenou dohodu o zřízení a provozování náhradního či jiného zdroje tepelné energie a rovněž, na rozdíl od odběratele SVJ v Přerově bylo odběratelem s reálně fungujícím solárním systémem pro předehřev teplé vody (došlo ke snížení spotřeby tepelné energie na ohřev teplé vody).

Dále účastník řízení upozorňuje, že ke spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách nemohlo dojít, neboť toto ustanovení říká, že správního deliktu se dopustí ten, kdo *sjedná nebo požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1*. Ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách uvádí, že *věcné usměrňování cen spočívá ve stanovení podmínek cenovými orgány pro sjednání cen*. Podle písm. c) *těmito podmínkami jsou závazný postup při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny*.

Účastník řízení se domnívá, že v daném případě je porušení závazného postupu při sjednávání či tvorbě cen shledáváno v tom, že měl postupovat údajně v rozporu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí ERÚ č. 2/2012 ze dne 25. října 2012 a v kalendářním roce 2013 v rozporu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí ERÚ č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013 dále společně jen „cenové rozhodnutí“.

Účastník řízení odkazuje na obdobná znění ustanovení cenových rozhodnutí ERÚ č. 2/2012 a 2/2013, když z nich vyplývá, že „v cenové lokalitě se cena tepelné energie kalkuluje pro kalendářní rok pro odběrná místa na stejné úrovni předání, kde je tepelná energie předávána odběrateli anebo určena pro vlastní spotřebu. Každá kalkulace cen tepelné energie může obsahovat pouze příslušné ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a příslušné množství tepelné energie, přičemž dodavatel při kalkulaci postupuje podle přílohy č. 2 tohoto cenového rozhodnutí. Kalkulací ceny tepelné energie se rozumí takový propočet ceny, jímž byla cena strana 4 (celkem 4) skutečně vytvořena a jehož členění umožňuje porovnání s podmínkami věcného usměrňování cen. Dále, že se v citovaném ustanovení uvádí, že cenu tepelné energie na jednotlivých úrovních předání může dodavatel takto dále samostatně kalkulovat v případech uvedených v bodech a) až f). V ust. bodu (3) cenových rozhodnutí se stanovuje, že cena tepelné energie se s odběrateli sjednává buďto jako jednosložková či dvousložková.

Účastník řízení se domnívá, že ani v oznámení o zahájení správního řízení ani ve „vyřízení námitek proti protokolu o kontrole č. ██████████“ ze dne 23. prosince 2016 Úřad dostatečným způsobem nezduodňuje, proč shledává sjednání a účtování odebrané tepelné energie tzv. jednosložkovou cenou a v druhém případě dvousložkovou cenou za závadné a porušující závazný postup či sjednání či účtování cen, tak jak má na mysli ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách. Je nutno upozornit, že dané ustanovení zákona o cenách a na ně navazující ust. bodu (2.2) cenových rozhodnutí Úřad hovoří pouze o tom, že cena tepelné energie má být zásadně stejná pro odběrná místa na stejné úrovni předání. V této souvislosti je třeba upozornit na skutečnost, že odběratel SVJ v Přerově uzavřel

s účastníkem řízení smlouvu o dodávce tepelné energie č. [REDAKCE] ze dne 3. listopadu 2009 a na ně navazující cenová ujednání č. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], v kterých byla sjednána jednosložková cena, která byla tomuto odběrateli také účtována. Účastník řízení se domnívá, že ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, ani ust. bodu (2.2) cenových rozhodnutí ERÚ nemají na mysli postihování situace, kdy odběratel následně zjistí, že by pro něj zpětně bylo výhodnější účtování ceny dvousložkové místo jednosložkové, navíc v situaci, kdy takový postup nebyl namístě, vzhledem k tomu, že odběratel SVJ v Přerově neměl uzavřenou žádnou písemnou dohodu podle ust. § 77 odst. 4 energetického zákona.

Na základě uvedených skutečností, se účastník řízení domnívá, že se žádného správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, nedopustil a navrhl zastavení správního řízení.

Dne 5. června 2017 zaslal správní orgán účastníkovi řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, v němž účastníkovi řízení poskytl lhůtu k případnému vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

Účastník řízení dne 16. června 2017 zaslal „Vyjádření účastníka řízení k výzvě ze dne 5. 6. 2017“, které bylo správnímu orgánu doručeno dne 16. června 2017. Účastník řízení sdělil, že trvá na svém stanovisku, že neporušil zákon o cenách a nedopustil se žádného správního deliktu a navrhl, aby bylo řízení zastaveno. Z tohoto důvodu nepovažoval účastník řízení za nutné a účelné sdělit své aktuální majetkové poměry.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona, a proto dne 15. srpna 2017 vydal rozhodnutí, č. j. 00985-8/2017-ERU (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým ve výroku I. uznal účastníka řízení vinným ze spáchání dvou správních deliktů podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterých se dopustil tím, že v roce 2013 a následně v roce 2014, v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách v cenové lokalitě „Přerov – výměňikové stanice“ sjednal a požadoval po svých odběratelích ceny tepelné energie, jejichž kalkulace nebyly v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen, když v rozporu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí, v rámci jedné cenové lokality a na stejné úrovni předání tepelné energie požadoval pro jedno odběrné místo jednosložkovou cenu tepelné energie a pro druhé místo dvousložkovou cenu tepelné energie, za které mu uložil pokutu ve výši 80 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo účastníkům řízení doručeno téhož dne.

III. I. Námitky účastníka řízení v rámci kontroly a správního řízení I. stupně

Správní orgán nad vše výše uvedené považuje za nezbytné vypořádat se také s námitkami účastníka řízení, které vznesl v rámci kontroly či správního řízení.

Účastník řízení v rámci řízení uvedl, že správní orgán pominul skutečnost, že odběratel SVJ v Přerově ho nikdy nepožádal o uzavření písemné dohody dle ust. § 77 odst. 4 energetického zákona jako držitele licence na rozvod tepelné energie, spočívající v možnosti zřídit a provozovat náhradní či jiný zdroj tepelné energie, který by byl propojen s rozvodovým

tepelným zařízením a že tedy toto místo nemohl registrovat jako místo s kombinovaným ohřevem tepelné energie ze solárního systému.

Jako další námitku účastník řízení uvedl, že se odběr tepelné energie na ohřev teplé vody v letech 2011 - 2015 u odběratele SVJ Přerově, po instalaci solárního ohřevu v roce 2011 nesnížil, a že zřejmě toto zařízení nebylo v provozu, což doložil tabulkou.

Spotřeba teplé vody - Gen. Janouška 13, 15, 17, 19							
Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Celkem Množství GJ	■	■	■	■	■	■	■

IV. Rozklad účastníka řízení, řízení o rozkladu (na II. stupni)

Dne 29. srpna 2017 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení prostřednictvím jeho právního zástupce, označený jako „Rozklad proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu sp. zn. OSR-00985/2017-ERU, č. j. 00985-8/2017/ERU ze dne 15. 8. 2017“, ve kterém uvedl, že správní orgán dospěl k nesprávným závěrům ohledně spáchání dvou správních deliktů a nepřihlížel k námitkám účastníka řízení. Účastník řízení považuje popis skutku za nedostatečně určitý. Správní orgán se nevypořádal se skutečností, zda v druhém odběrném místě byl skutečně funkční systém solárního ohřevu. Účastník řízení nesouhlasí ani s tím, že vůči odběrateli uplatňoval jednosložkovou cenu tepelné energie, neboť se nejednalo o jeho jednostranné jednání, když odběratel v místě „Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ smluvní podmínky akceptoval. Ohledně aplikace ust. § 77 odst. 4 energetického zákona poukázal účastník řízení na to, že v rámci správního řízení sp. zn. 01751/2016-ERU postupoval správní orgán jinak a souhlas dle tohoto ustanovení po odběrateli požadoval. Účastník řízení dále namítá rozdíl, mezi kalkulací a sjednáním ceny, když z cenového rozhodnutí nevyplývá, že by bylo nutno sjednávat s odběrateli určitou cenu, v tomto ohledu odkázal i na rozhodnutí předsedkyně Úřadu č. j. 01751-31/2016-ERU ze dne 27. října 2016. Správní orgán se dle něj dále ani uspokojivě nevypořádal s otázkou materiální stránky správního deliktu. Účastník řízení konečně namítl, že odpovědnost za správní delikt je již promlčena, a to podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Účastník řízení navrhoval, aby Rada Úřadu na základě návrhu rozkladové komise změnila rozhodnutí sp. zn. OSR-00985/2017-ERU, č. j. 00985-8/2017-ERU ze dne 15. srpna 2017 a zastavila řízení zahájené oznámením o zahájení správního řízení ze dne 7. února 2017, č. j. 00985-1/2017-ERU.

Úřad vyhodnotil výše uvedený přípis účastníka řízení v souladu s ust. § 37 odst. 1 správního řádu dle svého obsahu jako rozklad proti napadenému rozhodnutí.

Po posouzení rozkladem napadaného rozhodnutí Rada, jako nadřízený správní orgán Úřadu, konstatovala, že napadené rozhodnutí trpí dílčími vadami, a proto bylo napadené rozhodnutí rozhodnutím o rozkladu ze dne 26. března 2018, č. j. 00985-13/2017-ERU (dále též jen „rozhodnutí o rozkladu“), zrušeno a věc vrácena prvostupňovému orgánu k novému projednání. Rozhodnutí o rozkladu bylo účastníkovi řízení doručeno dne 27. března 2018.

V rozhodnutí o rozkladu bylo k důvodům zrušení napadeného rozhodnutí konkrétně uvedeno, že prvostupňový orgán nedostatečně odůvodnil napadené rozhodnutí, čímž se v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu stalo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť část napadeného rozhodnutí obsahující právní hodnocení je velice stručná a v zásadě konstatuje neodůvodněné závěry.

Dle rozhodnutí o rozkladu prvostupňový orgán v napadeném rozhodnutí neuvádí pravidlo uvedené v ust. bodu (3.6) cenového rozhodnutí, podle něhož „dodavatel ceny tepelné energie nebo jejich složky kalkuluje, sjednává a vyúčtuje stejným a prokazatelným způsobem pro všechna odběrná místa při jejich rozdělení podle ust. bodu (2.2)“, ale pouze cituje a aplikuje ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí. Z uvedených ustanovení lze dovodit následující pravidla věcného usměrňování cen. V rámci cenové lokality má dodavatel tepelné energie kalkulovat cenu pro jednotlivé úrovně předání, v určitých případech může cenu kalkulovat samostatně. Pokud jsou místa určitým způsobem v souladu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí musí k nim nadále dodavatel přistupovat při sjednávání ceny i kalkulaci stejným způsobem. Ust. bodu (3.6) cenového rozhodnutí tedy stanoví pravidlo, že k odběratelům ve srovnatelné situaci je třeba zachovávat rovný přístup, tj. uplatňovat vůči nim stejnou cenu tepelné energie. Tato zásada rovného přístupu se nicméně neuplatňuje pouze v rámci konkrétní úrovně předání, ale pro všechna odběrná místa splňující kritéria uvedená v ust. bodu (3.6) cenového rozhodnutí. Vůči odběrnému místu „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“ uplatňoval účastník řízení jinou cenu tepelné energie než vůči ostatním odběratelům na stejné úrovni předání. Důvodem byla skutečnost, že se v souladu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí jednalo o individuální cenu ve smyslu ust. bodu (3.7) tohoto cenového rozhodnutí, tzn. šlo o odběrné místo, které se odlišuje specifickým technickým charakterem, průběhem či velikostí dodávky tepelné energie nebo specifickými připojovacími podmínkami. Tato otázka byla i předmětem rozhodování ve sporném řízení, na které účastník řízení poukázal.

Z ust. bodu (3.6) cenového rozhodnutí však, jak již bylo rozhodnutím o rozkladu zdůrazněno, plyne nutnost zachování zásady rovnosti vůči všem odběrným místům rozděleným podle ust. bodu (2.2). Pokud tedy určitému odběrnému místu přiznal účastník řízení individuální cenu podle ust. bodu (3.7) cenového rozhodnutí, byl logicky povinen individuální cenu uplatňovat i vůči jiným odběrným místům na dané úrovni předání, která se ze stejných důvodů jako toto odběrné místo odlišují charakterem či velikostí dodávky. V opačném případě by totiž k těmto místům přistupoval odlišně bez relevantního důvodu.

Rada se dále neztotožňuje s argumentací účastníka řízení odkazující na rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu, č. j. 01751-31/2016-ERU ze dne 27. října 2016. Pokud bylo v tomto rozhodování konstatováno, že právo odběratele na uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie není právem na uzavření smlouvy o konkrétním obsahu, tj. že odběratel si nemůže v rámci realizace tohoto práva vynucovat, zda chce mít cenu tepelné energie jednosložkovou či dvousložkovou, nelze z toho dovozovat, že by zároveň tato otázka byla ponechána na libovůli dodavatele a že by mohl vůči odběratelům v obdobném postavení uplatňovat jednosložkovou či dvousložkovou cenu svévolně bez ohledu na zásadu rovného přístupu vyjádřenou v cenových rozhodnutích.

Rada se dále zabývala tím, v čem měla spočívat škodlivost potenciálně závadného jednání účastníka řízení. Ve vztahu k odběrnému místu „Kozlovská 1, 3, 5 Přerov“ byla uplatňována dvousložková cena tepelné energie (v rozporu s cenou uplatňovanou v celé lokalitě), kdežto v případě odběrného místa „Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ nikoliv.

Ve vztahu ke všem odběratelům v cenové lokalitě k znevýhodnění dojít nemohlo, neboť cenové rozhodnutí nezakládá povinnost uplatňovat individuální cenu ve smyslu ust. bodu (3.7), pouze říká, že ji dodavatel uplatňovat může. Mohlo tak dojít toliko k znevýhodnění jednoho z výše uvedených odběrných míst vůči sobě navzájem, a jelikož u jednoho byla uplatňována cena stejná jako ve zbytku cenové lokality, logicky tak mohlo dojít k znevýhodnění pouze u odběrného místa „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“, u něhož byla uplatňována cena odlišná, dvousložková, když proměnná složka v Kč/GJ byla nižší než jednosložková cena v dané lokalitě, ale vedle toho odběratel v tomto odběrném místě hradil stálou složku ceny. Jak bylo uvedeno v kontrolním protokolu, pokud by odběratel v odběrném místě „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“ nehradil dvousložkovou, ale jednosložkovou jako zbytek odběratelů v cenové lokalitě, uhradil by např. za rok 2013 o cca ■ tis. méně. Zjednodušeně se jedná o vyřešení otázky, zda vůči odběrateli v odběrném místě „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“ neměla být nadále uplatňována jednosložková cena tepelné energie, když vůči druhému odběrateli nebyla.

Rada v tomto ohledu nepovažuje za stěžejní otázku aplikace § 77 odst. 4 energetického zákona, neboť otázka uzavření či neuzavření soukromoprávní dohody mezi účastníkem řízení a odběratelem nemá vliv na posouzení otázky, zda účastník řízení porušil cenové předpisy. Za podstatnou považuje Rada otázku, zda se v případě výše specifikovaných cenových míst skutečně jednalo o srovnatelná místa, tj. zda účastník řízení skutečně jednoho z odběratelů bezdůvodně znevýhodnil, nebo naopak vycházel z posouzení relevantních odlišností obou případů.

Rada ve svém rozhodnutí o rozkladu dále konstatuje, že z napadeného rozhodnutí se nepodává, že by byl skutkový stav zjištěn v souladu s ust. § 3 správního řádu bez důvodných pochybností, případně byl prvostupňovým správním orgánem řádně vyhodnocen. Ust. bodu (3.7) cenového rozhodnutí stanoví několik případů, kdy je možno individuální cenu uplatňovat, konkrétně „odlišují se dodávky tepelné energie pro konkrétní odběrné místo oproti stávajícím odběrným místům na stejné úrovni předání tepelné energie v jedné cenové lokalitě specifickým technickým charakterem, průběhem či velikostí dodávky tepelné energie nebo specifickými připojovacími podmínkami“. V daném případě v důsledku instalace solárního ohřevu vody lze uvažovat o odlišném průběhu a velikosti dodávky, když v důsledku solárního ohřevu vodu došlo k poklesu dodávky tepelné energie, přičemž potřeba dodávek je nadále zachována jen v některých obdobích, kdy nelze vodu ohřát solárním ohřevem. O těchto skutečnostech není pochyb v případě odběrného místa „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“. V případě odběrného místa „Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ ovšem pochybnosti jsou.

Dle Rady se prvostupňový orgán nedostatečně vypořádal s námitkou účastníka řízení, že v odběrném místě „Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ nedošlo ke snížení spotřeby tepelné energie, avšak bez ohledu na to, zda byl solární systém funkční, lze pochybovat o splnění podmínek pro uplatnění individuální ceny tepelné energie podle ust. bodu (3.7) cenového rozhodnutí tehdy, když se velikost dodávek tepelné energie nezměnila (lze předpokládat, že se tudíž nezměnil ani průběh dodávek). Pak by však v zásadě absentovaly materiální důvody aplikace individuální ceny. K uplatnění dvousložkové ceny u odběrného místa „Kozlovská 1, 3, 5 Přerov“ přistoupil účastník řízení proto, že došlo k snížení množství dodávky tepelné energie v daném odběrném místě, nicméně požadavek na špičkový příkon byl zachován i v případě instalace solárního ohřevu. Za účelem odpovídajícího rozložení stálých a proměnných nákladů do cen tepelné energie, kdy v důsledku snížení množství dodávek dochází k úměrnému snížení proměnných nákladů, ale k úměrnému snížení stálých

nikoliv, zavedl dvousložkovou cenu tepelné energie. Pokud v případě druhého místa k žádné změně v průběhu či množství dodávky tepelné energie nedošlo, postrádal takový postup smysl, protože se zjevně nejednalo o obdobnou situaci, přinejmenším tomu neodpovídají závěry uvedené v prvostupňovém rozhodnutí.

Rada zdůrazňuje, že při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházela z jeho obsahu, když předmětem rozhodování bylo posuzování možného znevýhodnění dvou odběrných míst tepelné energie z hlediska podmínek dodávky. V daném případě si lze představit i porušení rovného přístupu ještě jiným jednáním účastníka řízení, a to pokud by nastavil dvousložkovou cenu tepelné energie (podíl stálé a proměnné složky) tak, že by to vůči odběrateli s dvousložkovou cenou nebylo spravedlivé. V tomto ohledu však napadené rozhodnutí žádné závěry neobsahovalo. K námitce účastníka řízení ohledně zániku odpovědnosti za správní delikt Rada konstatuje, že ve věci se aplikuje ust. § 17 odst. 3 zákona o cenách, ve znění účinném do 30. června 2017, přičemž tříletá subjektivní lhůta nemohla předcházet zahájení kontroly v srpnu 2016 a je tedy zachována, v případě jednání účastníka řízení by se navíc jednalo o pokračující správní delikt, přičemž účastník řízení předmětný postup uplatňoval po celý kalendářní rok 2013 i rok 2014, i objektivní pětiletá lhůta je tedy zachována. V závěru rozhodnutí o rozkladu bylo uvedeno, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, když odůvodnění napadeného rozhodnutí nesplňovalo požadavky ust. § 68 správního řádu, neboť správní orgán prvního stupně se dostatečně nevypořádal s námitkami účastníka řízení a neuvedl úvahy, kterými se řídil při výkladu aplikovaných právních předpisů. Správní orgán prvního stupně ani dostatečným způsobem nevyhodnotil, nebo nezjistil skutkový stav věci, neboť z obsahu napadeného rozhodnutí se konstatované spáchání přestupku jednoznačným způsobem nepodává. Z těchto důvodů je nezbytné posoudit skutkový stav věci z hlediska závěrů uvedených v tomto rozhodnutí, aby správní orgán prvního stupně mohl rozhodnout o tom, zda se účastník řízení porušení cenových předpisů dopustil či nikoliv.

V. Nové projednání věci správním orgánem I. stupně po vrácení věci

Správní orgán s ohledem na dosavadní průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 téhož zákona.

Podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud je jeho žádosti v plném rozsahu vyhověno, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Obecně lze konstatovat, že účastníkovi řízení je třeba dát před rozhodnutím ve věci možnost vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí, přičemž zároveň správní orgán v případě takového postupu musí deklarovat, že všechny podklady pro rozhodnutí shromáždil. Uvedené právo se v daném typu řízení s jedním účastníkem zahájeném z moci úřední nevztahuje na důkazy předložené účastníkem, ale na podklady obstarané a shromážděné správním orgánem. Týká se dále pouze podkladů rozhodnutí, nikoliv např. úkonů v řízení.

Jelikož správní orgán v rámci nového projednání věci do spisu nedoplňoval žádné nové podklady, ke kterým by bylo třeba vyjádření účastníka řízení a s nimiž by se musel účastník řízení nově seznamovat, nevyzýval opětovně účastníka řízení ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Do správního spisu žádné nové podklady doplňovány nebyly a účastník řízení nadto o úkonech v řízení byl informován, když mu poslední úkon, tj. rozhodnutí o rozkladu, byl doručen a to dne 27. března 2018.

VI. Popis skutkového stavu

Účastník řízení podniká na území města Přerov v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie na základě udělených licencí na výrobu tepelné energie č. 310101979 a na rozvod tepelné energie č. 320101978. Účastník řízení má udělené koncesované živnostenské oprávnění na „Výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“.

Účastník řízení je dodavatelem tepelné energie pro vytápění a ohřev teplé vody ze soustavy zásobování tepelnou energií pro několik obytných domů ve městě Přerov. Ve většině odběrných míst má nainstalovány objektové předávací stanice pro vytápění a ohřev teplé vody. V těchto stanicích je umístěno samostatné měření tepelné energie pro vytápění a samostatné měření tepelné energie na ohřev vody. V této cenové lokalitě je dodavatelem tepelné energie dlouhodobě uplatňována jednosložková cena tepelné energie. V lednu 2011 byl zprovozněn odběratelem tepelné energie SBD Přerov solární systém na ohřev vody v domě Kozlovská 1, 3, 5 v Přerově, při kterém byla využita státní podpora z programu Zelená úsporám. Doohřev vody je realizován ze soustavy centrálního zásobování tepla, kterou provozuje účastník řízení jako dodavatel tepelné energie.

Účastník řízení pro roky 2012 a následující předložil odběrateli tepelné energie SBD Přerov cenová ujednání, ve kterých byla kalkulována v odběrném místě „Kozlovská 1, 3, 5 Přerov“ dvousložková cena tepelná energie, která byla uplatňována v případě výše popsaného kombinovaného ohřevu teplé vody se solárním ohřevem vody.

V cenové lokalitě „Přerov – výměňiková stanice“ byl nainstalován v prosinci 2011 další solární systém na ohřev teplé vody. Tento systém je nainstalován u odběratele tepelné energie SVJ v Přerově. Účastník řízení tomuto odběrateli tepelné energie cenové ujednání s dvousložkovou cenou tepelné energie kalkulovanou pro případy kombinovaného ohřevu teplé vody v letech 2012 až 2014 nepředložil, a tak s ním v tomto období sjednal a účtoval cenu tepelné energie na ohřev teplé vody v jednosložkové sazbě, kterou uplatňoval pro všechna odběrná místa v cenové lokalitě „Přerov – výměňikové stanice“.

Účastník řízení předložil seznam odběrných míst v cenové lokalitě „Přerov – výměňikové stanice“, u kterých byla v roce 2012 uplatňována dvousložková cena tepelné energie v dané cenové lokalitě. Na seznamu je jediný odběratel s dvousložkovou cenou tepelné energie, SBD Přerov v odběrném místě „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“, vůči kterému účastník řízení uplatnil v roce 2012 dvousložkovou cenu tepelné energie pro případ kombinovaného ohřevu teplé vody v cenové lokalitě „Přerov – výměňikové stanice“ jak při sjednání ceny, tak při jejím vyúčtování.

Účastník řízení uplatňoval vůči odběrateli SBD Přerov v odběrném místě „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“ do konce roku 2011 jednosložkovou cenu tepelné energie pro dodávky

z venkovních sekundárních rozvodů na vytápění a ohřev teplé vody a od roku 2012 začal účastník řízení uplatňovat dvousložkovou cenu tepelné energie s proměnnou složkou ceny, za dodávky tepelné energie na ohřev teplé vody z důvodu kombinovaného ohřevu teplé vody se solárním systémem, ve vlastnictví odběratele tepelné energie, kdy tomuto odběrateli předložil „Cenové ujednání pořadové č. [REDACTED] ke Smlouvě o dodávce tepelné energie číslo: [REDACTED]“.

V roce 2013 účastník řízení odběrateli tepelné energie v cenové lokalitě „Přerov – výměňkové stanice“ SBD Přerov pro odběrné místo „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“ předložil „Cenové ujednání pořadové č. [REDACTED] ke Smlouvě o dodávce tepelné energie číslo: [REDACTED]“, kde bylo pro tohoto odběratele tepelné energie s kombinovaným ohřevem teplé vody se solárním systémem sjednána dvousložková cena tepelné energie s proměnnou složkou ceny, nazvanou „Proměnné náklady Kč/GJ“ v jednotkové výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH ([REDACTED] Kč/GJ, včetně snížené sazby DPH ve výši 14 %) a stálou složkou ceny, nazvanou „Stálé náklady Kč/měsíc“ v měsíční výši [REDACTED] Kč bez DPH.

S odběratelem tepelné energie SVJ v Přerově pro odběrné místo „Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ měl účastník řízení v roce 2013 uzavřené „Cenové ujednání pořadové č. [REDACTED] ke Smlouvě o dodávce tepelné energie číslo: [REDACTED]“ a sjednanou jednosložkovou cenu tepelné energie pro dodávky ze sekundárních rozvodů pro vytápění pro ohřev teplé vody ve výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH ([REDACTED] Kč/GJ, včetně snížené sazby DPH ve výši 14 %)“. I přesto, že účastník řízení již od konce roku 2012 věděl o realizaci systému solárního přehřevu pro toto odběrné místo, dvousložkovou cenu při sjednání ceny tepelné energie pro rok 2013 tomuto odběrateli nenabídl.

Obdobně jako v roce 2013 tak i v roce 2014 účastník řízení v cenové lokalitě „Přerov – výměňkové stanice“ odběrateli tepelné energie SBD Přerov pro odběrné místo „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“ předložil „Cenové ujednání pořadové č. [REDACTED] ke Smlouvě o dodávce tepelné energie číslo: [REDACTED]“, kde byla sjednána pro tohoto odběratele, dvousložková cena tepelné energie s proměnnou složkou ceny, nazvanou „Proměnné náklady Kč/GJ“, v jednotkové výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH ([REDACTED] Kč/GJ, včetně snížené sazby DPH ve výši 14 %) a stálou složkou ceny nazvanou „Stálé náklady Kč/měsíc“ v měsíční výši [REDACTED] Kč bez DPH.

Oproti tomu s odběratelem tepelné energie SVJ v Přerově pro odběrné místo „Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ měl účastník řízení v roce 2014 uzavřené „Cenové ujednání pořadové č. [REDACTED] ke Smlouvě o dodávce tepelné energie číslo: [REDACTED]“ a sjednanou jednosložkovou cenu tepelné energie pro dodávky ze sekundárních rozvodů pro vytápění pro ohřev teplé vody ve výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH ([REDACTED] Kč/GJ, včetně snížené sazby DPH ve výši 14 %)“. I přesto, že účastník řízení již od konce roku 2012 věděl o realizaci systému solárního přehřevu pro toto odběrné místo, dvousložkovou cenu při sjednání ceny tepelné energie pro rok 2014 tomuto odběrateli nenabídl.

VII. Právní hodnocení

Použitelná právní úprava pro rok 2013

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle zákona o cenách, tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017, tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 17 odst. 1 zákona o cenách obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání správního deliktu se použije právní úprava účinná v době spáchání správního deliktu, tj. právní úprava dle zákona o cenách, příp. správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za správní delikt účastníka řízení, kdy konstatuje, že zákon cenách byl po spáchání vytýkaného jednání účastníka řízení [tj. po skončení kontrolovaného roku – po 31. prosinci 2013, kdy až nejdříve dne 1. ledna 2014 mohl účastník řízení znát a požadovat výslednou cenu tepelné energie za ukončený kalendářní rok 2013, když dle ust. bodu (2.6) cenového rozhodnutí výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečně uplatněné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok] novelizován, a to zákonem č. 124/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. května 2014, zákonem č. 353/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, kdy tato novela nabyla účinnosti dnem 15. ledna 2015, a zákonem č. 452/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dnem 1. března 2017 (dále souhrnně jen „novelizovaný zákon o cenách“).

Jak zákon o cenách účinný do 30. dubna 2014 [v ust. § 16 odst. 1 písm. d)], tak i novelizovaný zákon o cenách vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 16 odst. 1 písm. d)]

sjednání nebo požadování ceny, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona. Zákonná sazba za uvedený správní delikt, tj. výše pokuty, zůstala také nezměněna. K samotné skutkové podstatě vytýkaného správního deliktu správní orgán uvádí, že dle zákona o cenách účinného do 30. dubna 2014 i dle novelizovaného zákona o cenách vždy platilo a platí, že sjednání nebo požadování ceny, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen dle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona, je správním deliktem. Taktéž ust. § 6 zákona o cenách nedoznalo změny.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek novelizovaného zákona o cenách není pro účastníka řízení (tedy pachatele) příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené a ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno, a shledal, že se účastník řízení dopustil správního deliktu dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách (tj. zákona o cenách ve znění účinném do 30. dubna 2014).

Použitelná právní úprava pro rok 2014

Obdobného postupu jako v roce 2013 se užije také pro rok 2014 s tím rozdílem, že zákon o cenách byl po spáchání vytýkaného jednání účastníka řízení [tj. po skončení kontrolovaného roku – po 31. prosinci 2014, kdy až nejdříve dne 1. ledna 2015 mohl účastník řízení znát a požadovat výslednou cenu tepelné energie za ukončený kalendářní rok 2014, když dle ust. bodu (2.6) cenového rozhodnutí výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečně uplatněné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok] novelizován, a to zákonem č. 353/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, kdy tato novela nabyla účinnosti dnem 15. ledna 2015, a zákonem č. 452/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dnem 1. března 2017 (dále souhrnně jen „novelizovaný zákon o cenách“).

Jak zákon o cenách účinný do 14. ledna 2015 [v ust. § 16 odst. 1 písm. d)], tak i novelizovaný zákon o cenách vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 16 odst. 1 písm. d)] sjednání nebo požadování ceny, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona. Zákonná sazba za uvedený správní delikt, tj. výše pokuty, zůstala také nezměněna. K samotné skutkové podstatě vytýkaného správního deliktu správní orgán uvádí, že dle zákona o cenách účinného do 14. ledna 2015 i dle novelizovaného zákona o cenách vždy platilo a platí, že sjednání nebo požadování ceny, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen dle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona, je správním deliktem. Taktéž ust. § 6 zákona o cenách nedoznalo změny.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek novelizovaného zákona o cenách není pro účastníka řízení (tedy pachatele) příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené a ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno, a shledal, že se účastník řízení dopustil správního deliktu dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách (tj. zákona o cenách ve znění účinném do 14. ledna 2015).

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 16 odst. 4 písm. d) novelizovaného zákona o cenách, se za správní delikt dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách uloží pokuta do 10 000 000 Kč, jestliže výši nepřiměřeného majetkového prospěchu nelze zjistit.

Novelizovaný zákon o cenách tedy za správní delikt dle ust. § 16 odst. 4 písm. d) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle novelizovaného zákona o cenách, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání správního deliktu postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak i vyplývá z části VI. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

S ohledem na skutečnost, že znění dotčených ust. zákona o cenách se pro roky 2013 a 2014 nezměnilo, resp. je totožné, je dále užívána pro obě znění zákona zkratka „zákon o cenách“.

VII. I. Obecný právní rámec

Správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že sjedná nebo požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona.

Z ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách vyplývá, že věcné usměrňování cen spočívá ve stanovení podmínek cenovými orgány pro sjednání cen. Těmito podmínkami se rozumí vymezení maximálního rozsahu možného zvýšení ceny zboží ve vymezeném období, nebo maximálního podílu, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo závazného postupu při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny.

K provedení ust. § 6 zákona o cenách v energetických odvětvích vydává Úřad cenová rozhodnutí. V daném případě, kdy správní orgán posuzoval dodržování cenových předpisů u účastníka řízení za rok 2013, bylo účinné cenové rozhodnutí Úřadu č. 2/2012 ze dne 25. října 2012, k cenám tepelné energie a dále za rok 2014, kdy bylo účinné cenové rozhodnutí Úřadu č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013).

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu, že v roce 2013 a následně v roce 2014 porušil ust. bodu (3.6) v návaznosti na ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí.

Z ust. bodu (3.6) cenového rozhodnutí vyplývá, dodavatel ceny tepelné energie nebo jejich složky kalkuluje, sjednává a vyúčtuje stejným a prokazatelným způsobem pro všechna odběrná místa při jejich rozdělení podle ust. bodu (2.2). Ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí uvádí, že rámci cenové lokality se cena tepelné energie kalkuluje zvlášť pro jednotlivé úrovně předání. Cenu tepelné energie na jednotlivých úrovních předání může dodavatel takto dále v určitých případech kalkulovat samostatně, např. pro důvodně sloučené skupiny odběrných míst či v případě individuální ceny. Každá kalkulace ceny tepelné energie může obsahovat pouze příslušné ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a příslušné množství tepelné energie, přičemž dodavatel při kalkulaci postupuje podle přílohy č. 2 cenového rozhodnutí. Kalkulaci ceny tepelné energie se rozumí takový propočet ceny, jímž byla cena skutečně vytvořena a jehož členění umožňuje porovnání s podmínkami věcného usměrňování cen. Cenu tepelné energie na jednotlivých úrovních předání tepelné energie může dodavatel takto dále samostatně kalkulovat v případech, kdy se jedná o centrálně připravovanou teplou vodu, zařízení pro výrobu chladu, důvodně sloučené skupiny odběrných míst, odběrná místa jednoho distributora tepelné energie, odběrné místo s individuální cenou tepelné energie v souladu s ust. bodu (3.7) a nebo, jestliže se jedná o domovní předávací stanici nebo domovní předávací stanice jednoho odběratele, které má dodavatel v užívání.

VII. II. Právní posouzení skutku

Správní orgán v rámci řízení prokázal, že účastník řízení podniká na území města Přerov v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie na základě udělených licencí na výrobu tepelné energie č. 310101979 a na rozvod tepelné energie č. 320101978. Účastník řízení má udělené koncesované živnostenské oprávnění na „Výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje do 50kW“.

V rámci jedné cenové lokality na stejné úrovni předání tepelné energie měl účastník řízení s odběratelem SVJ v Přerově pro odběrné místo „Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ pro rok 2013 sjednanou jednosložkovou cenu tepelné energie pro dodávky ze sekundárních rozvodů pro vytápění a pro ohřev teplé vody. Účastník řízení tomuto odběrateli vyúčtoval stejnou jednosložkovou cenu, jako ostatním odběrným místům v cenové lokalitě ve výši [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH.

Oproti tomu účastník řízení sjednal a vyúčtoval v cenové lokalitě „Přerov – výměňikové stanice“ odběrateli tepelné energie SBD Přerov pro odběrné místo „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“ v roce 2013 dvousložkovou cenu tepelné energie pro případ kombinovaného ohřevu teplé vody se solárním systémem s proměnnou složkou ceny v jednotkové výši [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH a se stálou složkou ceny v měsíční výši [REDAKCE] Kč bez DPH.

V rámci jedné cenové lokality na stejné úrovni předání tepelné energie měl účastník řízení s odběratelem SVJ v Přerově pro odběrné místo „Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ pro rok 2014 sjednanou jednosložkovou cenu tepelné energie pro dodávky ze sekundárních rozvodů pro vytápění a pro ohřev teplé vody. Účastník řízení tomuto

odběrateli vyúčtoval stejnou jednosložkovou cenu, jako ostatním odběrným místům v cenové lokalitě ve výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH.

Oproti tomu účastník řízení sjednal a vyúčtoval v cenové lokalitě „Přerov – výměňkové stanice“ odběrateli tepelné energie SBD Přerov pro odběrné místo „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“ v roce 2014 dvousložkovou cenu tepelné energie pro případ kombinovaného ohřevu teplé vody se solárním systémem s proměnnou složkou ceny v jednotkové výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH a se stálou složkou ceny v měsíční výši [REDACTED] Kč bez DPH.

V rámci nového projednání věci zejména s ohledem na rozhodnutí o rozkladu, kde bylo konstatováno, že napadené rozhodnutí nevychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť správní orgán prvního stupně se nikterak nevypořádal s námitkou účastníka řízení, že na odběrném místě „Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ nedošlo ke snížení spotřeby tepelné energie, z čehož dovozoval mj. to, že solární systém byl nefunkční, kdy toto doložil také tabulkou „Spotřeba teplé vody - Gen. Janouška 13, 15, 17, 19“ dospěl správní orgán k názoru, že v současné době s ohledem na delší časový odstup od realizace a provozu solárního systému v letech 2013 a 2014, již správní orgán není schopen zjistit jeho tehdejší technické zapojení a skutečné fungování. Správní orgán tedy vychází z podkladů doložených účastníkem řízení, tedy zejména z tabulky „Spotřeby teplé vody – Gen. Janouška 13, 15, 17, 19“.

Správní orgán, vázán právním názorem odvolacího orgánu konstatuje, že s ohledem na výše uvedené není možné s jistotou konstatovat, že se v obou případech, tj. „Gen. Janouška 13, 15, 17, 19 v Přerově“ a „Kozlovská 1, 3, 5, Přerov“, jednalo o srovnatelná odběrná místa s kombinovaným ohřevem teplé vody se solárním systémem, kdy by účastník řízení byl vázán povinností vyplývající z ust. bodu (3.6) cenového rozhodnutí, tedy že dodavatel ceny tepelné energie nebo jejich složky kalkuluje, sjednává a vyúčtuje stejným a prokazatelným způsobem pro všechna odběrná místa při jejich rozdělení podle ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí.

Správní orgán tedy shrnuje, že v rámci správního řízení se nepodařilo vzhledem k výše uvedenému prokázat, že by se účastník řízení vytýkaného jednání dopustil.

Dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), správní orgán řízení o přestupku zastaví, jestliže se v něm zjistí, že spáchání skutku, o němž vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno.

Pro „odpadnutí důvodu řízení“ jako procesního důvodu zastavení řízení vedeného z moci úřední dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu nespádají případy, kdy správní orgán v řízení o správním deliktu dojde k závěru, že například skutek, o němž se řízení vede, není správním deliktem či nebyl „obviněnému“ prokázán. Analogicky je třeba v těchto případech vycházet i u jiných správních deliktů z ust. § 76 zákona o přestupcích, který předpokládá, že v takových případech se rozhodnutí o zastavení řízení účastníkům oznamuje. V případech, kdy dochází k zastavení řízení nikoliv z procesních důvodů, ale důvodů věcných, kdy se meritorně a s účinky věci pravomocně rozhodnuté rozhoduje o předmětu řízení, nelze vydat usnesení o zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu, ale mělo by být vydáno rozhodnutí, které má povahu rozhodnutí deklaratorního, tzn. rozhodnutí dle ust. § 67 odst. 1 správního řádu. Správní orgán proto konstatuje, že vedené správní řízení bylo zastaveno s odkazem na ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích rozhodnutím ve smyslu ust. § 67 a násl. správního řádu.

S ohledem na výše uvedené správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. zastavení správního řízení vedeného pod sp. zn. 00985/2017-ERU s účastníkem řízení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lenka Ferenz, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava